

Sygn. akt II AKzW 221/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Ziaja

Protokolant: Damian Krzywda

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj**

po rozpoznaniu w sprawie **A. C. (C.)**

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 kk i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 15 stycznia 2019 r.,

sygn. akt III Kow 2166/18

w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

p o s t a n a w i a

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego okazało się zasadne o tyle, że jego rozpoznanie skutkowało uchycieniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż sąd I instancji nie zawiadomił skazanego w prawidłowy sposób o terminie posiedzenia w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia. Po myśli art. 160 § 6 kkw w posiedzeniu tym ma prawo wziąć udział m.in. prokurator, skazany oraz obrońca i sądowy kurator zawodowy - wobec czego niezbędne jest prawidłowe zawiadomienie tych podmiotów celem umożliwienia im realizacji swych uprawnień.

Skazany A. C. po opuszczeniu zakładu karnego zamieszkał w C. przy ul. (...), a następnie wystąpił z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę miejsca pobytu celem wyjazdu do pracy do Niemiec, który został uwzględniony przez Sąd Okręgowy w Częstochowie postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt III Kow 1158/17 (jednocześnie zobowiązano skazanego do utrzymywania telefonicznego kontaktu

z kuratorem). Pismem nadanym w Niemczech dnia 25 lipca 2017 r. skazany poinformował kuratora, że będzie przebywał pod adresem: (...) H. (k. 27 akt

o sygn. II Doz. 139/17). Nie ulega wątpliwości, iż począwszy od lutego 2018 r. skazany zerwał kontakt z kuratorem oraz nie odbierał kierowanych do niego połączeń telefonicznych. W rozmowie z siostrą A. C. kurator ustalił, iż otrzymała ona od brata list, w którym podał, że utracił dotychczasową pracę, a na kopercie wskazał nowy adres: (...) H..

Sąd Okręgowy skierował zawiadomienia skazanego o terminie posiedzenia na dwa adresy - w C. (nieodebrana przesyłka na k. 3) oraz na niemiecki adres podany przez siostrę skazanego (nieodebrana przesyłka na k. 21), przy czym w dacie orzekania, tj. 15 stycznia 2019 r. nie dysponowano dowodem doręczenia na drugi z tych adresów, bowiem przesyłka powróciła do sądu dopiero w dniu 5 lutego 2019 r. ze wskazaniem, że adresata nie zastano pod podanym adresem, zaś z adnotacji na niej zawartych nie wynika, czy skazany miał możliwość jej odebrania przed terminem posiedzenia (brak wskazania czy i kiedy została awizowana). Zauważyć przy tym należy, że w protokole posiedzenia sąd nie odniósł się do kwestii prawidłowości zawiadomienia, a wskazał jedynie, że A. C. nie stawił się (k. 7).

W związku z powyższym stwierdzić należy, że skoro skazany otrzymał zgodę sądu na zmianę miejsca pobytu, a następnie podał kuratorowi swój adres ((...) H.) to również tam winno zostać skierowane zawiadomienie o terminie posiedzenia. Po myśli bowiem art. 139 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw jeżeli strona, nie podając nowego adresu, zmienia miejsce zamieszkania lub nie przebywa pod wskazanym przez siebie adresem, w tym także z powodu pozbawienia wolności w innej sprawie, pismo wysłane pod tym adresem uważa się za doręczone. Skazany nie poinformował sądu ani kuratora o zmianie swego pierwszego adresu na terenie Niemiec, stąd pismo tam wysłane winno zostać uznane za doręczone. Informacje uzyskane od siostry skazanego należy w tym aspekcie traktować jedynie pomocniczo, tak więc sąd nie był zobligowany do kierowania zawiadomienia na adres przez nią podany, aczkolwiek słusznie to uczynił celem pełniejszej realizacji prawa skazanego do uczestniczenia w posiedzeniu.

Odnosnie zaś adresu wskazanego w C., to jest już on w niniejszej sprawie nieaktualny, skoro A. C. uzyskał zgodę sądu na jego zmianę, a następnie podał swe nowe miejsce pobytu (zauważyć przy tym trzeba, że z wniosku skazanego wynika, iż jego zamiarem był wyjazd do Niemiec na stałe). Jednocześnie nie został on pouczone przez sąd o treści art. 138 kpk, tj. obowiązku wskazania adresata dla doręczeń w kraju, stąd przyjęć należy, że brak możliwości zastosowania regulacji zawartej w w/w przepisie, zgodnie z którą pismo wysłane na ostatnio znany adres w kraju uważa się za doręczone.

Podkreślenia jednocześnie wymaga, że pojęcie adresata w kraju o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie nie jest tożsame z pojęciem adresu zamieszkania.

Rozpoznając ponownie sprawę sąd I instancji winien w sposób prawidłowy zawiadomić skazanego o terminie posiedzenia, przy czym nie sposób zgodzić się z obrońcą, że jest on zobligowany do wysłuchania skazanego, a istotnym jest jedynie to, żeby prawidłowo zawiadamiając go o terminie czynności stworzył mu możliwość skorzystania ze swych uprawnień do złożenia wyjaśnień istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd penitencjarny wyrażając skazanemu, któremu udzielono warunkowego zwolnienia zgodę w trybie przepisu art. 169 § 3 kkw na zamieszkanie za granicą winien pouczyć go o obowiązku wskazania adresata - co nie jest równoznaczne z adresem - do doręczeń

w kraju, gwarantującym prawidłowe zawiadomienie go na podstawie art. 160 § 6 kkw o terminie posiedzenia w przedmiocie ewentualnego odwołania warunkowego zwolnienia. Wymogu tego nie spełnia w powyższej sytuacji zawiadomienie na podany przy opuszczaniu zakładu karnego przez skazanego adres zamieszkania w kraju. W takiej sytuacji sąd decydując o zmianie pobytu skazanego na zagraniczny winien mieć świadomość, że nie przebywa on w kraju i zawiadamiać go o podejmowanych czynnościach procesowych na podany przez niego adres zamieszkania za granicą, przy czym zmiana tego miejsca zamieszkania lub pobytu przez skazanego bez poinformowania o tym sądu lub kuratora dozoru wykonanie orzeczonego środka probacyjnego, skutkuje uznaniem zawiadomienia za prawidłowo doręczone w oparciu o przepis art. 139 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw, co nie narusza prawa skazanego do obrony.

Ze wskazanych powodów Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu na oba adresy na terenie Niemiec,

- akta zwrócić.

Katowice, dnia 12 marca 2019 r.